

Program:

Antonio Vivaldi (1678–1741)

Violinsonate A Dur | *RV 31*

Preludio a Capriccio – Corrente – Adagio – Giga

Antonio Vivaldi (1678–1741) - **Johann Sebastian Bach** (1685–1750)

Concerto a moll | *BWV 593*

Allegro – Adagio – Allegro

Giuseppe Tartini (1692–1770)

Violinsonate g moll „Didone abbandonata” | *B.g10*

Affettuoso – Presto – Allegro

Louis Vierne (1870–1937)

Toccata | *op. 53, no. 6*

Johann Sebastian Bach (1685–1750)

Sonate G Dur | *BWV 1019*

Allegro – Largo – Allegro – Adagio – Allegro

Soubor dvanácti sonát pro housle a basso continuo, op. 2 napsal **Antonio Vivaldi** (1678–1741) v roce 1709 a věnoval ho dánskému králi Fridrichu IV., když byl panovník na návštěvě v Benátkách. Sbírka byla poprvé vydána Antoniem Bortolim v Benátkách v témže roce a později kolem let 1712–13 ji znovu vydal v Amsterdamu Estienne Roger, který se stal Vivaldiho dvorním vydavatelem. Druhá *sonáta A dur* z tohoto souboru (RV 31), kterou dnes uslyšíme, patří díky své dlouhodobé oblibě a technické náročnosti do repertoáru většiny virtuózních houslistů. Začíná živým, pestrobarevným preludiem a prudkým capricciem. Následují dva vzletné, důrazně akcentované tance, oddělené krátkým tajemným Adagiem.

Šest varhanních koncertů BWV 592–597 jsou sólová díla pro varhany, která **Johann Sebastian Bach** (1685–1750) přepsal a přepracoval z instrumentálních koncertů původně složených Antoniem Vivaldim a hudebně talentovaným princem Johannem Ernst Saxe-Weimar. Vznikly během Bachova období na dvoře ve Výmaru v letech 1713–1714. *Concerto a moll* BWV 593, které dnes uslyšíme je transkripcí dvojhouslového koncertu a moll Antonia Vivaldiho, op. 3 č. 8, RV 522.

Giuseppe Tartini (1692–1770) byl významný italský skladatel, houslista a učitel barokní éry. Byl také známým hudebním teoretikem a jedním z prvních badatelů akustiky. Za svého života napsal a vydal několik pojednání. Jako skladatel komponoval především pro housle. Napsal nejméně 135 houslových koncertů a nejméně 100 houslových sonát. V letech 1723 až 1725 pobýval v Praze ve službách hraběte Kinského. Tartini byl také prvním známým majitelem houslí vyrobených Antoniem Stradivarim v roce 1715, které později věnoval svému studentovi Salvinimu, který je zase daroval polskému skladateli a virtuóznímu houslistovi Karolu Lipińskému. Proto je tento vzácný nástroj dnes známý jako Lipinski Stradivarius.

Sonáta g moll pro housle a basso continuo „*Didone abbandonata* / *Didone opuštěná*“ je jednou z nejslavnějších a nejvýraznějších Tartiniho skladeb. Byla napsaná kolem roku 1731 a pojmenovaná podle bouřlivého operního libreta Pietra Metastasia (1698–1782). V něm byla Didóna, kartágská královna, zasnoubena s králem Larbem, ale zamilovala se do trojského válečníka Aenea, který ztroskotal na břehu jejího města. Ačkoli se Aeneas nemůže stát kartágským králem, odmítá se Didóna provdat za Larba. Poté co Aeneas zabije Larba v souboji, přesvědčí Didóna Aenea, aby zůstal v Kartágu a stal se jejím manželem. Ten však nakonec Didónu přece opouští a odplová zpět do Itálie. Zlomená královna pak umírá vlastní rukou. Ačkoli Tartiniho desetiminutová sonáta nemá žádný přesný příběh, můžeme v ní dobře rozeznat smutek, zklamání a hněv podvedené ženy.

Pièces de Fantaisie je sbírka 24 skladeb slavného francouzského skladatele a varhaníka **Louise Vierna** (1870–1937), která poprvé vyšla v roce 1927. Sbírka je rozdělena do čtyř suit. Druhou z nich uzavírá *Toccata*. Virtuózní skladba překypující hravým francouzským impresionismem a neopakovatelným autorovým citem pro využití barevného varhanního zvuku.

Šest sonát pro housle a obligátní cembalo (BWV 1014–1019) vzniklo za Bachova pobytu v Köthenu v letech 1717 až 1723. Jde o první houslové sonáty v hudební historii, v nichž klávesový nástroj vystupuje z role pouhého akordického doprovodu v continuu a stává se rovnocenným partnerem houslí. V kompozičním pojetí Bachovy doby se samozřejmě jedná o triové sonáty, kde hlas houslí a pravé ruky doprovází basová linka levé ruky, která mohla být v případě potřeby posílena přidáním violy da gamba. Na rozdíl od barokních sonát pro sólový nástroj a continuo, kde byla realizace figurálního basu ponechána na uvážení interpreta, klávesový part v sonátách byl téměř výhradně specifikován Bachem. Bach se k sonátám v průběhu svého života opakovaně vracel, aby partituru dále zdokonalil. Poslední *Sonáta G dur* (BWV 1019), která dnes zazní se dochovala dokonce ve třech různých verzích.

Marie Fuxová – housle

Díky skvělému rodinnému zázemí (matka houslistka Janáčkovy Filharmonie, otec prof. na VŠB – Technické Universitě) se jí podařilo již v dětství zvítězit v mnoha soutěžích (absolutní vítěz soutěže ZUŠ, dvakrát vyhrála soutěž konzervatoří ČR, dvakrát získala 1. cenu na Kociánově mezinárodní houslové soutěži). Několikrát se zúčastnila letních mistrovských kurzů v rakouském Semmeringu, kde obdržela "Wiener Classic Preis" a "B. Martinů Preis". Vítězství v mezinárodní soutěži B. Martinů v Praze, cena na soutěži „Beethovenův Hradec“ a spousta dalších speciálních ocenění ze soutěží v Zagrebu, Neapoli, Covilhae, H. Marteau. Po absolutoriu na Janáčkově konzervatoři studovala na AMU v Praze u prof. Ivana Štrause a dále u řady předních českých i světových houslistů (prof. M. Frischenschlager – Wien, USA – Ch. Avsharian, R. Ricci, S. Ships, E. Perényi, V. Hudeček, F. Novotný). Byla členkou Pavel Haas Quartet, s nímž koncertovala v nejprestižnějších sálech světa a získala cenu Midem v Cannes. V současné době se aktivně věnuje komorní hře s Pražákovým kvartetem. Vyučuje na Hudební škole a gymnáziu hlavního města Prahy, spolupracuje s Dubai National Conservatory a je členkou Bayerisches Kammerorchester.

Linda Sítková – varhany

www.lindasitkova.cz

Česká varhanice, patří ke špičce současných českých varhanních interpretů. Pochází z Rožnova pod Radhoštěm. Varhany studovala na Pražské konzervatoři a později na AMU Praha ve třídě prof. Jana Hory. Od roku 2004 byla posluchačkou prestižní Hochschule für Musik und Darstellende Kunst ve Stuttgartu u vynikajícího norského varhaníka a pedagoga prof. Jona Laukvika. Linda Sítková je úspěšnou laureátkou mnoha domácích i zahraničních soutěží. Mimo jiné získala v roce 2009 na Mezinárodní varhanní soutěži v St. Albans jako jediný český účastník v historii soutěže od roku 1963 titul laureáta za 2. cenu v interpretaci.

V současné době pravidelně koncertuje u nás i v zahraničí (Mezinárodní varhanní festivaly Chartres, Birmingham, Edinburgh, Naumburg ...), spolupracuje s našimi předními symfonickými i komorními tělesy a rovněž se intenzivně věnuje spolupráci s předními českými sólisty. Je varhanicí v kostele sv. Jana Nepomuckého na Skalce a věnuje se soukromé pedagogické činnosti.

Srdečně zveme na 5. koncert Svatojánského varhanního cyklu: neděle 19.10.2025 v 18:00

účinkují: Jaromír Nosek – bas, Linda Sítková – varhany

Pořádá Bach-Collegium Praha, z.s. Projekt je realizován s finanční podporou MČ Praha 2.

 MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 2

4. koncert

neděle 21. září 2025 v 18:00

účinkují:

Marie Fuxová – housle

Linda Sítková – varhany